

جراحی‌های مکرر بر پیکر اقتصاد بحران زده

ماه‌های آغازین سال جدید با تصمیمات بزرگ اقتصادی دولت سیزدهم همراه شد. تصمیماتی که اثرات آن با همزمانی توقف مذاکرات برجام، جنگ روسیه و اوکراین و تحولات جهانی مرتبط با آن، بازتابی بیشتر از توقعات و انتظارات به همراه داشت. تغییر نرخ ارز مبنای محاسبات گمرک از دلار ۴۲۰۰ تومانی به ارز نیما و همزمان با آن تغییر غیرکارشناسی تعرفه‌های مربوط به حقوق ورودی کالا در گمرکات کشور بدون در نظر گرفتن زنجیره ارزش و حمایت‌های لازم از حلقه‌های ابتدایی این زنجیره و همزمانی آن با تصویب لایحه بودجه ۱۴۰۱ در مجلس شورای اسلامی و حذف معافیت‌های مربوط به ورود ماشین‌آلات خطوط تولید و بخشنامه‌های متعدد مالیاتی و گمرکی و تأمین اجتماعی از یکسو؛ افزایش چشمگیر حقوق و دستمزدهای کارگری و متعاقب آن افزایش نرخ بسیاری از کالاهای اساسی از جمله مواد غذایی و کالاهای اساسی سبد خانوار و تحمیل تورم جدید به اقتصاد و سبد خانوار، بزرگ‌ترین چالش کشور در ماه‌های آغازین سال جدید بود. چالشی که منجر به کاهش قدرت خرید جامعه و اثرات رکود تورمی در ماه‌های آتی خواهد شد. متأسفانه در دهه‌های اخیر شاهد تصمیمات ناهماهنگ این چنینی در اقتصاد کشور بوده‌ایم که هر بار با شعار جراحی اقتصادی به جان جسم بی‌رونق اقتصاد کشور افتاده و اقشار کم درآمد و متوسط جامعه را ناتوان‌تر ساخته است؛ اما این بار دومینوی جراحی اقتصادی و تزییق تورم و رکود به جامعه آسیب دیده از جراحی سال‌های پایانی دولت روحانی، در ماه‌های ابتدایی دولت جدید مجدد تحت جراحی قرار گرفته که این شرایط را برای همگان دشوار نموده است و مردمی که در سال گذشته به دلیل عدم همسویی دولت و مجلس و سایر نهادهای قدرت، فشار اقتصادی و تورم و گرانی را متوجه دولت می‌دانستند اکنون با همسویی قوای مختلف بار دیگر تحت فشار مضاعف آزادسازی قیمت‌ها قرار گرفته‌اند؛ درست به مثابه جراحی‌های پی در پی بر روی بیماری که در شرایط ناپایدار و بحرانی به سر می‌برد که امید داریم جان بی‌رمق تولید و صنعت کشور و اقشار متوسط و آسیب‌پذیر جامعه تاب تحمل تورم و رکود ناشی از این آزادسازی را داشته باشند. بدون تردید هدفمندی یارانه‌ها و واقعی سازی قیمت‌ها که قطعاً استراتژی پسندیده و مورد تأیید همه اهالی اقتصاد است؛ علاوه بر همسویی قوای حاکمیتی نیازمند همراهی و حمایت آگاهانه مردم و برنامه‌ریزی کارشناسانه و بسترسازی‌های اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی است و بدون در نظر گرفتن جوانب مختلف جز خسران و بی‌اعتمادی، دستاوردی نخواهد داشت. باید منتظر ماند و نظاره‌گر بود عزم دولت جدید برای اتخاذ تصمیمات سخت و اجرای آن در ماه‌های آینده چه دستاورد و نتایجی به همراه خواهد داشت.